

Категорія справи № 552/3611/19: Цивільні справи (з 01.01.2019); Справи позовного провадження; Справи у спорах, що виникають із сімейних відносин, з них.

Надіслано судом: не визначено. Зареєстровано: 31.03.2021. Оприлюднено: 01.04.2021.

Дата набрання законної сили: 25.03.2021

Номер судового провадження: 61-2391ск21

Верховний
Суд

Ухвала

25 березня 2021 року

м. Київ

справа № 552/3611/19

провадження № 61-2391ск21

Верховний Суд у складі колегії суддів Першої судової палати Касаційного цивільного суду: Луспеника Д. Д. (суддя-доповідач), Гулька Б. І., Коломієць Г. В.,

розглянув касаційну скаргу ОСОБА_1 на рішення Київського районного суду м. Полтави від 23 липня 2020 року та постанову Полтавського апеляційного суду від 16 грудня 2020 року у справі за позовом ОСОБА_1 до ОСОБА_2, треті особи: ОСОБА_3, ОСОБА_4, про зменшення розміру аліментів,

ВСТАНОВИВ:

У червні 2019 року ОСОБА_1 звернувся до суду з указаним вище позовом.

Рішенням Київського районного суду м. Полтави від 23 липня 2020 року

у задоволенні позову ОСОБА_1 відмовлено.

Додатковим рішенням Київського районного суду м. Полтави від 14 вересня 2020 року стягнуто з ОСОБА_1 на користь ОСОБА_2 витрати на правничу допомогу у розмірі 6 000,00 грн.

Постановою Полтавського апеляційного суду від 16 грудня 2020 року апеляційну скаргу ОСОБА_1 залишено без задоволення. Рішення Київського районного суду м. Полтави від 23 липня 2020 року залишено без змін.

18 січня 2021 року до Верховного Суду надійшла касаційна скарга на рішення Київського районного суду м. Полтави від 23 липня 2020 року та постанову Полтавського апеляційного суду від 16 грудня 2020 року, яка подана 14 січня 2021 року від імені ОСОБА_1.

Ухвалою Верховного Суду від 19 січня 2021 року касаційну скаргу, подану від імені ОСОБА_1, на рішення Київського районного суду м. Полтави від 23 липня 2020 року та постанову Полтавського апеляційного суду

від 16 грудня 2020 року у вищевказаній справі повернуто, оскільки касаційна скарга подана за відсутності підпису особи, від імені якої її подано (провадження № 61-813ск21).

12 лютого 2021 року до Верховного Суду повторно надійшла касаційна скарга ОСОБА_1 на рішення Київського районного суду м. Полтави

від 23 липня 2020 року та постанову Полтавського апеляційного суду

від 16 грудня 2020 року (надійшла до суду 16 лютого 2021 року), в якій заявник просить скасувати оскаржувані судові рішення та передати справу на новий розгляд до суду першої інстанції.

Касаційна скарга ОСОБА_1 подана до суду касаційної інстанції

з пропуском строку на касаційне оскарження.

Ухвалою Верховного Суду від 25 лютого 2021 року у задоволенні клопотання ОСОБА_1 про відстрочення сплати судового збору до ухвалення судового рішення у справі відмовлено, касаційну скаргу

ОСОБА_1 на рішення Київського районного суду м. Полтави

від 23 липня 2020 року та постанову Полтавського апеляційного суду

від 16 грудня 2020 року залишено без руху з наданням строку для усунення її недоліків, а саме запропоновано заявнику надати суду касаційної інстанції заяву про поновлення строку на касаційне оскарження, в якій навести підстави для його поновлення та надати докази на їх підтвердження,

а також сплатити судовий збір за подання касаційної скарги та надати суду докази, що підтверджують його сплату. Зазначено строк виконання ухвали,

а також попереджено про наслідки її невиконання.

На виконання вимог зазначеної вище ухвали Верховного Суду від 25 лютого 2021 року ОСОБА_1 надіслав матеріали на усунення недоліків касаційної скарги, зокрема докази на підтвердження сплати судового збору та заяву, в якій просить поновити строк на касаційне оскарження судових рішень, посилаючись на те, що вперше касаційну скаргу подав 14 січня

2021 року, тобто у визначений ЦПК України строк. Водночас, його касаційну скаргу було повернуто ухвалою Верховного Суду від 19 січня 2021 року, оскільки один із її примірників не був підписаний. Отримавши касаційну скаргу та усунувши того ж дня вказаний недолік, її було надіслано до Верховного Суду.

Відповідно до статті 390 ЦПК України касаційна скарга на судові рішення подається протягом тридцяти днів з дня його проголошення. Якщо

в судовому засіданні було оголошено лише вступну та резолютивну частини судового рішення, або у разі розгляду справи (вирішення питання) без повідомлення (виклику) учасників справи, зазначений строк обчислюється з дня складення повного судового рішення. Учасник справи, якому повне судові рішення не було вручено у день його проголошення або складення, має право на поновлення пропущеного строку на касаційне оскарження, якщо касаційна скарга подана протягом тридцяти днів з дня вручення йому такого судового рішення. Строк на касаційне оскарження може бути також поновлений в разі пропуску з інших поважних причин, крім випадків, зазначених у частині третій статті 394 цього Кодексу.

Ураховуючи наведені заявником обставини, колегія суддів вважає, що строк на касаційне оскарження пропущено з поважних причин, а тому його слід поновити.

Відповідно до частини третьої статті 3 ЦПК України провадження в цивільних справах здійснюється відповідно до законів, чинних на час вчинення окремих процесуальних дій, розгляду і вирішення справи.

Частиною першою статті 394 ЦПК України передбачено, що одержавши касаційну скаргу, оформлену відповідно до вимог статті 392 цього Кодексу, колегія суддів у складі трьох суддів вирішує питання про відкриття касаційного провадження (про відмову у відкритті касаційного провадження).

Підстави касаційного оскарження судових рішень визначені у частині другій статті 389 ЦПК України.

Частиною восьмою статті 394 ЦПК України передбачено, що в ухвалі про відкриття касаційного провадження зазначаються підстава (підстави) відкриття касаційного провадження та строк для подання учасниками справи відзиву на касаційну скаргу.

На обґрунтування підстав касаційного оскарження рішення Київського районного суду м. Полтави від 23 липня 2020 року та постанови Полтавського апеляційного суду від 16 грудня 2020 року ОСОБА_1 посилається на те, що відсутній висновок Верховного Суду щодо питання застосування норми права у подібних правовідносинах (зменшення розміру аліментів у разі їх нецільового витрачання - частина друга статті 186 СК України). Також зазначає, що судами належним чином не досліджено зібрані у справі докази, що унеможливило встановлення фактичних обставин, які мають значення для правильного вирішення справи. Крім того, ОСОБА_1 вказує, що судом першої інстанції справу розглянуто

і вирішено неповноважним складом суд, а судом апеляційної інстанції справу розглянуто за його відсутності та за відсутності його представника, які завчасно повідомляли суд про необхідність відкладення розгляду справи (пункти 3, 4 частини другої статті 389 ЦПК України).

Касаційна скарга ОСОБА_1 подана з дотриманням вимог статті 392 ЦПК України, зокрема, касаційна скарга містить підстави касаційного оскарження, передбачені пунктами 3, 4 частини другої статті 389 ЦПК України.

Наведені у касаційній скарзі доводи містять підстави для відкриття касаційного провадження.

Водночас, у касаційній скарзі ОСОБА_1 порушує клопотання про зупинення виконання додаткового рішення Київського районного суду м. Полтави від 14 вересня 2020 року.

Відповідно до частини восьмої статті 394 ЦПК України за наявності клопотання особи, яка подала касаційну скаргу, суд у разі необхідності вирішує питання про зупинення виконання рішення (ухвали) суду або зупинення його дії (якщо рішення не передбачає примусового виконання).

Частиною першою статті 436 ЦПК України передбачено, що суд касаційної інстанції за заявою учасника або за своєю ініціативою може зупинити виконання оскарженого рішення суду або зупинити його дію (якщо рішення не передбачає примусового виконання) до закінчення його перегляду

в касаційному порядку.

За змістом наведених вище процесуальних норм суд касаційної інстанції може зупинити виконання лише того судового рішення, яке оскаржене

в касаційному порядку. Отже, оскільки додаткове рішення Київського районного суду м. Полтави від 14 вересня 2020 року не є предметом касаційного перегляду, а тому заявлене ОСОБА_1 клопотання про зупинення виконання додаткового рішення суду першої інстанції задоволенню не підлягає.

Керуючись статтями 389, 390, 394, 395, 436 ЦПК України, Верховний Суд

у складі колегії суддів Першої судової палати Касаційного цивільного суду

УХВАЛИВ:

Клопотання ОСОБА_1 про поновлення строку на касаційне оскарження задовольнити.

Поновити ОСОБА_1 строк на касаційне оскарження рішення Київського районного суду м. Полтави від 23 липня 2020 року та постанови Полтавського апеляційного суду від 16 грудня 2020 року.

Відкрити касаційне провадження у справі за позовом ОСОБА_1 до ОСОБА_2 , треті особи: ОСОБА_3 , ОСОБА_4 , про зменшення розміру аліментів, за касаційною скаргою ОСОБА_1 на рішення Київського районного суду м. Полтави від 23 липня 2020 року та постанову Полтавського апеляційного суду від 16 грудня 2020 року.

Витребувати із Київського районного суду м. Полтави вищевказану цивільну справу (№ 552/3611/19).

У задоволенні клопотання ОСОБА_1 про зупинення виконання додаткового рішення Київського районного суду м. Полтави від 14 вересня 2020 року відмовити.

Надіслати іншим учасникам справи копію касаційної скарги та доданих до неї документів, роз'яснити право подати відзив на касаційну скаргу, який за формою і змістом має відповідати вимогам статті 395 ЦПК України, у строк до 26 квітня 2021 року.

До відзиву необхідно додати докази надсилання відзиву та доданих до нього документів іншим учасникам справи.

Ухвала оскарженню не підлягає.

Судді:

Д. Д. Луспеник

Б. І. Гулько

Г. В. Коломісць